

høje Ting *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 168 af 1. Maj 1923 vedrørende Boligforholdene.* De Ændringer, der her foreslaas, gaar ud paa, at en Række af de i Loven indeholdte Aarstal forhøjes med 1. Loven af 1. Maj 1923 indeholder som bekendt Ændringsbestemmelser vedrørende Lov Nr. 150 af 1. April 1921, saaledes som denne var ændret ved Lov Nr. 168 af 1. Maj 1922. Den saaledes ændrede Lov, altsaa den nugældende Lov, er optrykt i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 18. Maj 1923 i Henhold til § 6 i Lov af 1. Maj 1923.

Efter den nugældende Lovs Bestemmelser bortfalder udenfor Storkøbenhavn de nu bestaaende Huslejenævn den 1. Maj 1924, men i de Byer, som hidtil har haft Huslejenævn, kan man i et Aar bevare Retten for Kommunalbestyrelsen til Foretagelse af Kontrolforanstaltninger. Jeg skønner ikke, at de Kontrolforanstaltninger, der saaledes kan iværksættes i et begrænset Antal Byer, er tilstrækkelige som Værn for Lejernes Interesser. I andre Kommuner, nemlig saadanne, som efter Ikrafttrædelsen af den gældende Lov, Loven af 1. Maj 1923, ophævede Huslejenævne og i Stedet for indførte kommunale Kontrolforanstaltninger om Lejeforholdene, d. v. s. Beskyttelse mod Opsigelse og Lejeforhøjelse, bortfalder disse Kontrolforanstaltninger den 1. Maj 1924, og Kommunerne staa derefter uden nogen Art af Mulighed for at kunne regulere Boligforholdene. Men da disse paa ingen Maade kan siges at være ændret til det bedre fra den Tid, da Loven blev givet, og til nu, foreslaar Ministeriet Gyldigheden af Lovens Bestemmelser forlænget med eet Aar, og dette gøres navnlig med den Motivering, at vi da kan faa Tid til en rolig Bedømmelse af hele Boligproblemet. Det er min Agt i Løbet af Sommermaanederne at søge tilvejebragt en samlet Oversigt over Boligforholdene her i Landet for eventuelt derefter for den Rigsdag, der træder sammen til Efteraaret, at kunne fremsætte Lovforslag desangaaende.

I Bilag Nr. 1, der ledsager Lovforslaget, vil man se, at Statistisk Departement har indhentet forskellige Oplysninger om, hvorledes Boligforholdene er ude i Proviensbyerne. Følgende 20 Byer har pr. 1. Juni 1923 ophævet Huslejenævne: Viborg, Nykøbing F., Herning, Holstebro, Hillerød, Varde, Struer, Grenaa, Maribo, Rudkøbing, Nykøbing S., Frederikssund, Skelskør, Sorø, Marstal, Stubbekøbing, Nysted, Løgumkloster, Præstø og Augustenborg. Alle

disse Byer med Undtagelse af Augustenborg har benyttet den i Boliglovens § 23 givne Bemyndigelse til i et Aar efter Nævnenes Ophævelse at forhindre Lejeforhøjelser, Opsigelser m. v., dog har enkelte Byer givet fri paa et eller flere Punkter. Herning, Skelskør og Løgumkloster har tilladt Lejeforhøjelser i Overgangsaaet. Viborg, Struer, Skelskør og Løgumkloster har tilladt Opsigelser. Grenaa og Marstal har tilladt Udlejning til Tilflyttere uden Kontrol. De samme to Byer har heller ikke ment det nødvendigt at fastsætte, at Beboelseslejligheder kun maa bruges til Beboelse. Endvidere har de to nævnte Byer samt Frederikssund og Rudkøbing ikke anset det for nødvendigt at have Kontrol med ubeboede Lejligheder. Den 1. Marts 1924 fandtes der Huslejenævn i følgende 38 Byer: Aarhus, Aalborg, Horsens, Randers, Vejle, Esbjerg, Fredericia, Kolding, Helsingør, Nakskov, Slagelse, Haderslev, Roskilde, Holbæk, Silkeborg, Rønne, Næstved, Nyborg, Frederikshavn, Korsør, Sønderborg, Nykøbing M., Aabenraa, Middelfart, Kalundborg, Skive, Nørresundby, Køge, Hobro, Vordingborg, Brønderslev, Ringsted, Faaborg, Lemvig, Sæby, Stege, Frederiksværk, Æbeltoft. Der mangler Indberetning fra Hjerring. Foruden almindelige Huslejenævne fandtes der i 15 af de 38 Proviensbyer, der havde Huslejenævn pr. 1. Marts 1924, særlige Forretningslokalenævn, og i 14 andre Byer var Sager vedrørende Forretningslokaler uden Beboelse henlagt under det almindelige Nævn. I 30 af de 38 Proviensbyer var der ifølge Boliglovens § 30 indført Forbud mod uden Kommunalbestyrelsens Tilladelse at anvende Beboelseslejlighed til Forretningslokale.

Af de øvrige Oplysninger, der er givet i Indberetningerne til Statens statistiske Departement, vil man se, at ikke blot Købstæderne, men ogsaa Landkommunerne i høj Grad er berørt af Boligspørgsmaalet, og jeg maa derfor anse det for aldeles paakrævet, at Gyldigheden af den gældende Boliglov bliver forlænget. Saa vidt jeg kan skønne af de Indberetninger, der her foreligger, og af, hvad der i øvrigt er oplyst for mig, er Bolignøden her i Danmark i ingen Henseende i Aftagende. Jeg maa tværtimod sige, at mange Steder forøges Vanskelighederne med Hensyn til at skaffe Befolkningen brugelige Boliger. En medvirkende Aarsag hertil har jo den strenge Vinter været; i mange Maaneder har alt Boligbyggeri praktisk talt været afbrudt, og som Følge deraf har det ogsaa været